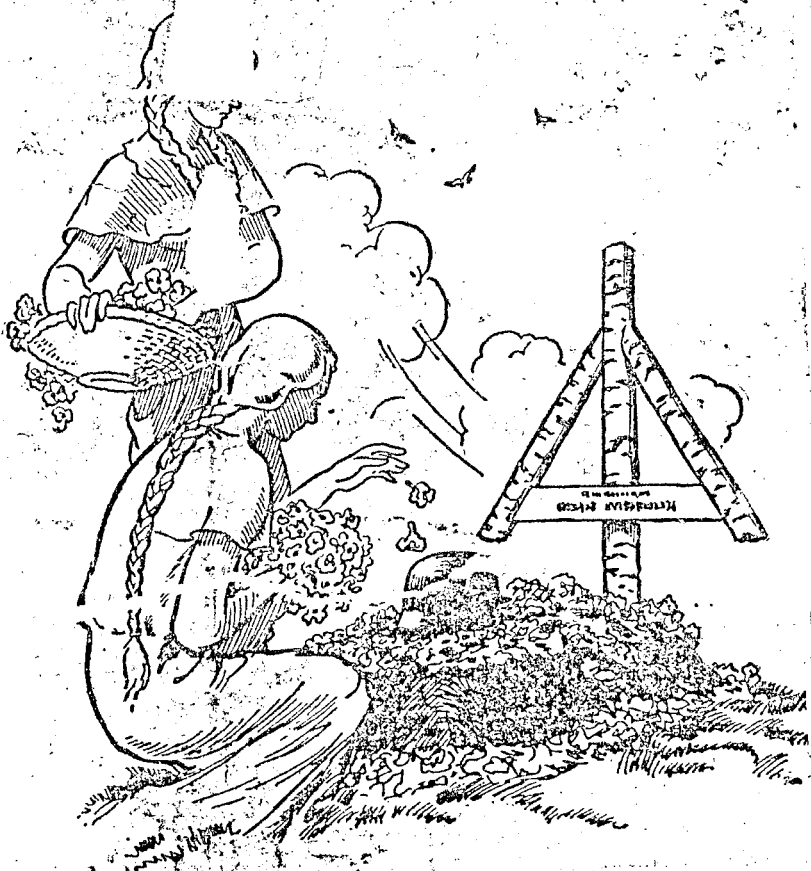

Ein villmarkens krans.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Den falne til minne.

Av Håkon Garåsen.

Opptrorring til sabotasje mot Arbeidstjenesten straffes med døden.

Offisielt meddeles:

Den alminnelige sardomstol har den 22. mai dømt Olaf Hansen Moen, f. 13. mai 1910, til døden for forbrytelse mot den militære straffelovs paragraf 109 og forordning om forbrytelser og forseelser i Arbeidstjenesten, paragraf 18, sammenholdt med samme forordnings paragrafer 17 og 14 og den alm. straffelovs paragraf 222 alt sammenholdt med straffelovens paragrafer 49 og 62.

Domfældte Moen hadde i dagene 10.—13. mai oppfordret 3 A. T.-gutter til ikke å møte til arbeidstjenesten, og til å holde seg skjult, samtidig som han lovet å være dem behjelpelig med å finne et skjulested og med å skaffe dem mat. Han truet dem også med at dersom de møtte til tjenesten, ville de bli stilt for krigsrett og dømt når de allierte hadde vunnet krigen.

Retten uttaler i dommen at det må reageres kraftig overfor slike forsøk på å undergrave Arbeidstjenesten, som er av livsviktig betydning for folkets ernæring. Og retten finner videre at det må reageres på en slik måte overfor London- eller Russland-inspirerte sabotører at liknende elementer får en alvorlig oppfordring til å ta seg i vare.

Sjefen for Politidepartementet har bekreftet dommen, og Ministerpresidenten har avslått benådning, hvoretter dommen er fullbyrdet.

109435

Les F.B. 17/5 - 44
5/6 - 44

Kampen han rase
kring Europas grense
der fronten seg toygde
eit lysand be
av ei

Ja: du lemne laut ditt hus, din heim,
og all den logne, trygge stuevarmen,
fordi du brann ein annan eld
så dju

lit og harde, tunge tak,
fare, is og snø.
eld i di bringe,
aldri, aldri dø.

sekk til kamp for fridom, folk og land,
helser deg med hatt i hand.

låg.
Det va

Den siste
i susande sto
og i skogsvarte nat
Du aldri kom att
Du møtt nok deen
Dei fann deg i snøen.

Full av kikke ord
er mang ein bror.
Men meir enn vise råd er dåd.
For ætt og bygd og land
du stupte ung. Ein mann.
Du sloss for oss.
Ei grav, ein hjelm, ein kross,
var alt du fekk til lønn
du Norigs tapre sønn.

Djupt i vår tanke
stilt vil vi sanke
ein villmarkens krans
av bar og av lyng
der stormen han syng
og susar kring jord.

Ja stilt utan ord
der på di grav
kring naknaste krossen
legg vi ein krans
frå hei og frå hav.
Ein villmarkens krans til deg.

F.B.
20/5-44

20-5-44 131 les originalen på